

MAI ARE BALTA PEȘTE?

„Apa limpede de la munte, ieșită din izvor, se rostogolește mereu, murmurând, la vale. Vreme de adăstat nu este; clina repede a văii nu-i permite să curgă mai lin. Cel mult la un cot mai adânc, sub rădăcina unui tufan, o mică genune se formează. Acolo e apa în vârtej; clocotește, dar se mai oprește în loc. Încolo sare din bolovan în bolovan, alunecă peste prundiș, alege nisipul ce-l ia înainte, atinge petala unei campanule albastre, aplecată până ia stropii valurilor, și se grăbește tot mai mult. Apa e curată; n-are ce-o tulbura, decât când vin ploii mari ori zăpada se topește”. Această descriere idilică e reală, doar că împlinește curând un secol. Îi aparține lui Ion Simionescu, om de știință și președinte al Academiei Române, care publica în 1921 studiul „Peștii apelor noastre”. Pești au mai rămas, dar sunt asediați din toate părțile de constructori de microhidrocentrale, braconieri, pasionați de rafting și turiști.

Conceptul european de energie verde include și hidrocentralele mici, cu o capacitate de sub 10 MW. Nu e problemă cu desface rea, căci statul e obligat să cumpere energia, ba și să dea certificate verzi. Nu e problemă nici cu autorizarea distrugerii unui râu, căci Ministerul Mediului e obligat să fie complice la această ofensivă împotriva peisajului și a viețuitoarelor. Pe drumul forestier urcă materiale de construcție și poiențele se betonează, dar cel mai grav e că cineva are sub mână robinetul cu care se oprește apa. E impus un debit de servitute, care ar trebui să fie suficient pentru floră și faună, dar controalele sunt rare și ineficiente. Certificatele verzi au culoarea banilor americani și pot acoperi vocea ecologiștilor și tăcerea peștilor. Cu toții le susținem, plătind vamă la achiziționarea celui mai banal consumator electric.

La sfârșitul anului trecut, guvernul s-a jucat cu apa, adoptând Ordonanța de urgență nr. 22 în septembrie și nr. 78 în noiembrie, ambele modificând și completând Legea 107 din 1996. Ultima ordonanță ne interesează, pentru că la articolul 53, alineatul 4, are următorul cuprins: „Noile lucrări de barare sau de captare a apei amplasate pe cursurile de apă trebuie să fie prevăzute cu instalații care să asigure în aval debitul de servitute... precum și, după caz, cu construcții care să asigure migrarea faunei acvatice, în special a ihtiofaunei, în vederea atingerii obiectivelor de mediu... Aceste prevederi se aplică și lucrărilor de barare sau de captare a apei existente amplasate pe cursurile de apă, în condițiile unor soluții fezabile din punct de vedere tehnic și dacă realizarea acestora nu implică costuri disproporționate”.

Rândurile acestea ar trebui să ne liniștească. Iată că forurile europene și naționale au rezolvat problema, iar campanulele și peștii sunt în siguranță!

MAI ARE BALTA PEȘTE?

Doar Ion Simionescu revine cu o problemă veche: „În asemenea ape, păstrăvul e stăpânul... Lăcomia lor după mâncare le aduce pieirea, căci dușmanul tuturor, omul, nu-i cruță. Are și de ce. Nu e mâncare mai delicioasă decât păstrăvii proaspeți, fripți în spuză, pe malul pâraului unde i-ai prins. Dar și afumați, păstrați în cetini, nu sunt de lepădat. Țăranii din părțile muntoase își fac un venit bun din păstrăvii afumați, în chip primitiv, fie în podul caselor, fie în niște poloboace acoperite, dedesubtul cărora pun rumegătura de fierăstrău, care arde pe înfundate. Tot din cauza cărnii gustoase, păstrăvii au dat în minte oamenilor că se poate face cultura de pești, cum se cresc și vitele.

Cultura păstrăvilor aiurea a luat o mare dezvoltare; mai ales că pâraiele începură a nu mai avea păstrăvi în ele”.

Vești alarmante vin din toate părțile, căci peștele nu e prins doar cu undița și cu plasele, ci și cu ajutorul curentului electric. O baterie de mașină și un invertor de tensiune pot paraliza peștii de pe câteva zeci de metri pătrați. Dacă braconierii acționează pe ape întinse sau pe Dunăre, pot folosi un dispozitiv care transformă telefonul mobil în sonar și le semnalează bancurile de pește. Oricum, în acest plan restrâns, ei nu fac decât să acționeze în spiritul pescuitului intensiv care consideră inepuizabile resursele oceanului planetar.

DACIAN BRADEA

0%

User Rating: Be the first one !

